

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose štev. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800
Letna naročnina . . . Lir 1.500
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500
Poštno ček. račun: štev. 24/12410

Leto IX. - Štev. 9

Gorica - četrtek 28. februarja 1957 - Trst

Posamezna številka L. 30

Moralna in materialna stiska družine v FLRJ

Povsod, kjer koli nastopi komuni-
zem, takoj vpelje nekatere »prido-
bitve« laičnega liberalizma iz prete-
klega stoletja. Med temi je poleg
ločitve Cerkve od države tudi raz-
poroka. Kajti nerazvezljivost zaka-
na imajo vsi marksisti za znamenje
sužnosti žene. Zato pravijo, je treba
ženo osvoboditi in dovoliti razpo-
roko. Po mnenju tehle modrijanov
bi morala razporoka prinesiti neza-
slušano lepoto v zakonsko in dru-
žinsko življenje, človeška družba, ki
je poldrugo tisočletje trpela zaradi
nerazvezljivosti zakonske zveze, ki
jo je vpeljala krščanstvo, bi se morala
sedaj znajti v novi sreči. Seveda pa
na to srečo zamažajo čakajo zagovor-
niki razporoke že štiri sto let. Luter
je namreč prvi začel zagovarjati
in dejansko dovoljevati razporoko.
Kakšne so »dobrote« takega presto-
panja božjih zapovedi, okušajo
povsod, kjer so vpeljali razporoko,
in sedaj so začele okušati tudi slo-
venske družine v Jugoslaviji. Gorje,
ki ga pomeni za družino in posebej
za otroke, razporoka, se da razbrati
iz naslednje poročila, ki ga je
prinesel »Slov. poroč.« 19. februar-
ja t. l.

»Statistika okrožnega sodišča v
Mariboru izkazuje tudi zaskrbljujo-
čo ugotovitev, da iz leta v leto na-
rašča število razveznih parov, da
je vedno več razvez z obojestrans-
kim pristankom in, kar je nič
manj zanimivo, (bolje bi moral re-
či, nič manj žalostno) je dejstvo,
da ločitve tudi na podeželju niso
več redkost. V minulemu letu je bi-
lo pred okrožnim sodiščem 874 raz-
veznih parov, v katerih je v večini
primerov prišlo do razveze zakona.
Pojav se nevdružno vedno bolj širi.
»Tudi v tekočem letu bo, sodeč po
prvih tednih, število razveznih
parov zavezlo nad polovico vsega
dela civilnega oddelka okrožnega
sodišča, kajti ob uradnih dneh je
pred vložitvijo vedno skupina lju-
di,« zaključuje isti list.

Razporoka torej postaja velika
rana družinskega življenja tudi na
Slovenskem. Kje so vzroki? Kot
katoličani vidimo glavni vzrok v po-
manjkanju verskega življenja in
verske vzgoje, oziroma vidimo glav-
ni vzrok prav v materialistični
vzgoji, ki jo mladina dobiva v šoli
in izven nje. Saj mladega človeka vse
napeljuje predvsem v to, da išče
izživljanja svojim počutkom. Sek-
sualna vzgoja in koedukacija, ki jo
povsod zagovarjajo in izvajajo, tudi
ne more blažljivo vplivati na druž-
no in njeno trdnost. Brez prave
vzgoje in nadnaravnih sredstev, ki
jih nudi naša vera, postane zakons-
ka zveza za vse življenje nemalo-
krat zares obupna zadeva.

Toda poleg teh nadnaravnih ver-
skih vzrokov so še drugi, ki jih na-
vajajo sami in ki imajo gotovo svo-
jo veliko težo. Glavni so:

1. Stanovanjska stiska. Ta postaja
iz leta v leto bolj pereča. Zaradi
slabega stanovanja si moške vedno
bolj iščejo tolažbe v gostilni. Dru-
žine morajo večkrat živeti ločeno
mož od žene, ker ni prostora, zla-
sti od začetka. Tako je prilik za
zakonsko nezvestobo dovolj. Od tu
do razporoke je samo korak.

2. Alkoholizem. Ta vzrok je v
tesni zvezi s prejšnjim. Moške in
tudi fantje so včasih taki alkoholi-
ki, da postane življenje z njimi
nevdružno. Žena si v takem primeru
pomaga z razporoko. O alkoholi-
zmu ponovno in ponovno tožijo vsi
časopisi in vsi, ki nosijo odgovornost
za narodno zdravje in vzgojo,
a se zdi, da z nikakršnim uspehom,
kajti tožbe so vedno bolj pogoste.

3. Osamosvojitev žene. Tudi to je
eden izmed vzrokov, ki postaja ved-

no bolj pogost vzrok za razvezo za-
kona. Žena je delavka, je uradnica,
profesorica, ima svoj poklic, prina-
ša domov svoj zaslužek kot mož,
včasih služi prav za prav ona, ker
je mož brezposeln. Taka žena je
hitro pripravljena na ločitev, če ji
v družini ni kaj pogodu, posebno
če je mož vdan alkoholu ali kakih
drugi razvadi. »Zanimivo je, da
pomnijo starejši sodniki le redke
primere, ko je vložila tožbo za raz-
poroko žena. Zdaj pa se množe pri-
meri, ko zahtevajo ločitev žene.
Seveda v večini primerov žene, ki
so zaposlene in več ali manj neod-
visne od moževega zaslužka,« ugo-
tavlja »Slov. poročevalec«.

Razporoka je torej postala nova
rana, ki razjeda slovensko družino.

Zrtve njene so predvsem otroci.
Kajti po vsaki zakonski razvezi na-
stane vprašanje: Komu otroke? Mo-
žu ali ženi? Niso redki primeri, ko
potem ločeni zakonci oddajo otroke
v zavetišča, v zavode itd. Tako po-
stanejo otroci sirote pri živih star-
ših. Seveda starši v svojem egoizmu
na to ne pomislijo ali vsaj tega ne
vzamejo v poštev, ko zahtevajo raz-
poroko. Tako morajo otroci plače-
vati stroške za nepravilno odno-
se med starši. In v tem je ravno
največja krivičnost zakonske razve-
ze. Ko je Bog ustvaril zakon, ga je
ustvaril predvsem zaradi zaroda, za-
radi otrok. Ti so prva dobrina za-
kona. Da se ta očuva, je hotel, naj
bo zakon nerazvezljiv. Sedaj pa
ljudje hočejo popravljati zamisel
Stvarnikovo in tako uničujejo nje-
govo največjo dobrino, ki je neraz-
vezljiva krščanska družina.

TEL AVIV IN WASHINGTON

Prejšnji teden je bila ameriška
diplomacija zelo delavna na področ-
ju Srednjega Vzhoda. Predsednik
Eisenhower je hotel prepričati Izra-
elce, naj umaknejo svoje sile iz Ga-
ze in Akabe. Izraelci so sprva od-
govorili odklonilno na njegov poziv,
izjavili pa so, da so pripravljeni na-
daljevati pogajanja. Umaknili bi se
le, če bi dobili jamstvo, da jih Eg-
ipt ne bo napadel in da se ne bi
ponavljale stvari, ki so povzročile
jesenski napad. Eisenhower jih je
prijel zelo trdo.

Konec tedna je odpotoval v Wa-
shington izraelski veleposlanik E-
ban, ki je nesel Eisenhowerju nove
predloge. Medtem so zastopniki a-
friško-azijskih držav že uradno vlo-

žili pri Združenih narodih resoluci-
jo, naj izvajajo proti Izraelu kazens-
ke sankcije, ker se ni pokoril
sklepu Združenih narodov. Proti
sankcijam sta Francija, Velika Bri-
tanijska in nekatere druge države, pa
tudi večina ameriškega kongresa.
Ker so Združene države še upale na
kompromis, so dosegle, da so odlo-
žili razpravo o afriško-azijskem
predlogu na nedogleden čas. Med-
tem so se začeli novi razgovori med
generalnim tajnikom ZN Ham-
merskjöldom in izraelskimi zastopniki.
Vsi upajo, da bo Hammerskjöldu
uspelo skupaj z Eisenhowerjem pre-
govoriti Izraelce, da pristanejo na
umik, seveda pod določenimi po-
goji.

Evropske države na poti k združitvi

Nemčije, ki je živel v bedi in ru-
ševinah. Danes se Nemcem godi naj-
boljše med vsemi evropskimi nara-
di. Postali so neodvisna in suverena
država s čudovitim gospodarstvom
in dobro socialno ureditvijo. Dobo
zadnjih deset let imenujejo Adena-
uerjevo dobo. Pa vendar Nemci ni-
so zadovoljni. Peče jih zavest, da so
razdeljeni na dve polovici. Pred oč-
mi imajo en sam cilj — združi-
tev. Svoje glasove so pripravljeno
dati tistemu, ki jim omogoči zdru-
žitev. To bo torej glavno vprašanje,
okoli katerega se bo sukal volilni
boj.

Nekaj časa se je zdelo, da bi u-
tegnilo prav to vprašanje Adena-
uerju iztrgati zmago iz rok. Ko so Sov-
jeti pričeli goljufivo politiko smeh-
ljajev, se je dvignilo v Zahodni
Nemčiji veliko ljudi, ki so trdili, da
bodo Sovjeti pristali na nemško
združitev, če bo Zahodna Nemčija
izstopila iz Atlantske zveze in po-
stala nevtralna. To politiko je za-
čela na vso moč zagovarjati Ollen-
hauerjeva socialistična stranka. Za-
radi tega je nastopila tudi proti po-
novni nemški oborožitvi, proti ob-
vezni vojaški službi in proti vstopu
Zahodne Nemčije v skupno evrop-
sko tržišče. Pri raznih deželnih vo-
litvah so začeli zagovarjati socialisti
in marsikdo je napovedoval, da bo-
do zmagali tudi pri jesenskih držav-
nozborskih volitvah. Le Ade-
nauer se ni dal premakniti.

Zdi se, da so mu dali madžarski
dogodki prav. Pokazali so, da Sov-
jeti ne bodo niti za ped popustili.
Svojo voljo uveljavljajo s tanki, ne
z demokracijo. To je odprlo oči tu-
di mnogim Nemcem. Začeli so spo-
znati, da za zdaj ne bo nič z zed-
injenjem in da si bodo lahko o-
hranili dosežene pridobitve le, če
bo za njimi sila, ki jih bo branila.
Razni zavodi za ugotavljanje javne-
ga mnenja so ugotovili, da se večina
spet nagiblje na Adenauerjevo stran.
Do volitev je sicer še dolgo in mar-
saj se lahko dotleje zgodi, toda
novejši dogodki so vsekakor potrdi-
li, kako prav je imel izkušeni Ade-
nauer, 81-letni starček, ki se mla-
deniško pripravlja na volilni boj in
ga bo verjetno tudi zmagovito izpe-
ljal. Pri tem se upira na vero v
Boga in pravičnost ter pravilnost
stvari, za katero se bori.

Pogajanja izključena

Če bi sovjetska vojska zapustila
Madžarsko, Vzhodno Nemčijo ali
Poljsko, bi se tam naslednje uro
zrušil komunistični režim. Tega pa
Kremelj ne bo dopustil za nobeno
ceno. Za zdaj je torej žal nemogo-
če misliti na ureditev evropskega in
nemškega vprašanja s pogajanjem med
obema blokoma, o katerih sanjajo
nekateri lahkoverni nevtralnici u-
smerjeni krogi, ki jih tudi Madžar-
ska ni nič naučila. Ti predlagajo,
naj bi se Amerikanci umaknili iz
Zahodne, Sovjeti pa iz Srednje in
Vzhodne Evrope. Amerikanci bi
morali seveda v tem primeru nazaj
čez ocean, sovjetska vojska pa bi
ostala na Karpatih. In kljub temu
bi Sovjeti takšno ponudbo verjetno
odbili, ako bi videli, da je resna.
Če bi jo sprejeli, bi storili to z za-
hrbtnim namenom, da napravijo en
korak nazaj, nato pa dva naprej.
Ako bi šli Amerikanci iz Evrope in
bi se Sovjeti umaknili na svoje me-
je, bi v primeru protikomunistič-
nega upora po madžarskem vzgledu,
ki bi ga nihče ne mogel preprečiti,
takoji zasedli nele Vzhodno, ampak
tudi Zahodno Evropo. Amerikanci
jim tega ne bi mogli preprečiti, ker
bi jih ločil od bojišča Atlantski o-
cean. Vprašanje je celo, ali bi sploh
hoteli Evropi pomagati, ker vedo,

da bi s tem tvegali tudi zase po-
gubno atomsko vojno. Evropa pa
atomskega orožja nima in se torej
ne bi mogla braniti.

V čem je rešitev?

V čem je torej rešitev? Ameri-
kanci ne bodo niti hoteli, niti mo-
gli v nedogled ostati v Evropi. Zato
so se začeli v zahodnoevropskem
časopisu pojavljati predlogi, da bi
morala tudi Zahodna Evropa dobiti
moderno atomsko in drugo orožje.
Ne zato, da bi ga uporabila, ampak
zato, da ji da zagotovilo in varnost
pred Sovjeti. Kakor se z atomskim
orožjem danes držita v nekakšnem
šahu in ravnotežju Amerika in Sov-
jetska zveza, tako bi se držal v a-
tomskem ravnotežju Evropa in Sov-
jetska zveza. Moskva bi dobro ve-
dela, da bi se v primeru napada na
Evropo sama izpostavila smrtni
nevarnosti, ker je v atomski vojni
napadalec enako ogrožen kakor na-
padeni, če mu ta lahko vrne milo
za drago.

Moskva bi sicer na vse kriplje na-
daljevala prizadevanja za širjenje
komunizma po vsem svetu, toda
njen trud bi propadel, ker človeštvo
komunizem že predobro pozna. Po-
časi bi se morala prilagoditi novemu
položaju in misliti na pravo mirno
sožitje z ostalim svetom. K temu bi
jo sililo tudi nezadovoljstvo v pod-
ložniških državah. Dozorel bi čas
za iskrena pogajanja o razorožitvi
na obeh straneh. Zgodilo pa bi se
še nekaj drugega. Kakor je Kremelj
le pristal na demokracijo Finsko
in Avstrijo, bi počasi moral storiti
isto za nekatere druge države, zlasti
za Vzhodno Nemčijo. Tako bi se
Evropa lahko rešila in še veliko
prispevala k ureditvi svetovnega mi-
ru ter okrepitvi atlantskega zavez-
ništva.

Italijanska vlada v negotovosti

Koalicija štirih strank, ki sestavljajo se-
danjo ital. vlado, kaže dalj časa občutne
razpoke. V nedeljo so iz te koalicije iz-
stopili republikanci, ki so se izrekli za
samostojen odnos do vlade, kakor jim bo-
do narekovala trenutne prilike. Torej niso
stopili v odločno opozicijo, temveč so sa-
mo odrekli trajno podporo vladi. To pa
je za Segnijo vlado težka zadeva, zakaj
do sedaj se je ves čas opirala na zvezo
demokracijskega centra, ki so ga tvorile
krščanska demokracija, liberalci, demo-
kratični socialisti in republikanci. Sedaj,
ko je odmanjkal podpora ene stranke, je
nevarnost, da se zamajajo še drugi opor-
niki vlade.

Medtem je prišlo do zaključka splošne
razprave o kmetijskih pogodbah, ki je
trajala skoro tri tedne.

Nemčija v ospredju

Zahodna Nemčija bo septembra
izvolila svoj tretji parlament. Nem-
ške stranke se že zdaj pripravljajo
za volitve in v znamenju volitev je
tudi nemška zunanja politika. Stari
kancler Adenauer je popeljal svoj
narod k velikim uspehom. Vsi se še
spominjamo zasedene in razdejane

Ali je možna rešitev?

Razni krogi v Zahodni Evropi so
začeli razmišljati, kaj naj stori Ev-
ropa v sedanjem mednarodnem po-
ložaju, ko ni videti nikakršnega iz-
hoda iz slepe ulice. Vse kaže, da je
sporazum med Sovjetsko zvezo
in Združenimi državami nemogoč
za dolgo vrsto let. In to sta edini

